

udnævnes til Bestyrer af samme, men det vil ikke stille Regler op, der i Fremtiden binde Administrationen paa dette Omraade. I den Henseende vil jeg for det Første sige, at det Samme, som gjælder Brevsamlere og Postexpedienter, maatte ogsaa i Analogi med Bestemmelserne i Postloven gjælde dem, som bestyre en mindre Telegrafstation, maaste i Forbindelse med Brevsamling. Naar der skal oprettes nye Poststationer, vil det være ubilligt, om Postvæsenet skulde binde sig selv, og ikke skulde tage en veltjent Brevsamler, som gjennem sin Stilling har gjort sig fortjent af Postvæsenet og maaste tillige af Telegrafvæsenet, men skulde fjerne ham for en Doktrin. De sige, at de ville have en postalk uddannet Embedsmand paa Grund af det lille Regnskab, han kan faae, og fjerne en Mand, der er veltjent i Telegrafvæsenet og Postvæsenet og som Brevsamler, fordi han ikke kan faae en saadan lille Postexpedition. Jeg vil da spørge det ærede Udvalg, om det i den Retning har faaet noget Tilqaad af Ministeren. Jeg stiller ikke store Fordringer. Jeg stiller blot den Fordring til Ministeren, at han ikke ved en Anordning binder sig saaledes, at han ikke kan tage Hensyn, hvor det personlige Hensyn til Vedkommende kan forenes med Tjenestens Tarv, og lade den Vedkommende rykke op i denne Stilling. Jeg vil ikke sætte det som nogen Regel; men jeg tror, at hvis det kan blive paa den Maade, vilde det opmuntre mangan En til at gjøre sin Tjeneste saa godt som muligt og til at erhverve sig den af Ministeren ønskede Dygtighed. Jeg henstiller til det ærede Udvalg at forhandle med Ministeren derom; navnlig kan det jo komme frem ved Telegrafvæsenets Lønningslov; det vil kunne ordnes saaledes, at Brevsamlere og Telegrafinspektører paa mindre Steder kunne, naar Omstændighederne tale derfor, blive berettigede til — det skal i alt Fald ikke ved Anordning negtes dem — at faae Afgang til Stillinger, hvortil de have Dannelsen og Dygtighed nok. En Anthydning deraf i Loven vilde jeg sætte Pris paa. Det er omstridt, hvorvidt det ærede Udvalg har villet stille Postfunktionærer i lige Stilling med Toldfunktionærer. Vi have ikke faaet bestemte Ordlysninger om dette Forhold af den ærede Ordfører; men det kunne vi maaste faae. Det er maaste vanskeligt at gennemføre det i alle Forgreninger; men som almindelig Regel er jeg dog tilbøielig til at tro, at Ministerens Sætning er rigtig. Saavidt mig bekendt have paa mangfoldige Toldsteder flere af Funktionærerne ret gode Dage, og jeg tror, at de udover Solned-

gang faae Extrabetaling for Tjenesten. Det kan ikke negtes, at Postembedsmændene have en overordentlig lang Kontortid. Fritiden indskrænkes baade af Hensyn til de mange Poster og ogsaa af Hensyn til Publikum meget; i den Henseende tror jeg, at det Studsmaal, som et æret Medlem — jeg tror af Flertallet af Udvalget — ved 1ste Behandling gav Postvæsenet, er velfortjent, nemlig at Postvæsenet er Folkets og Oplysningsens Ven. Dernæst have Postembedsmændene en ikke ringe Forstyrrelse i den urolige Postgang, de mange Forandringer i Jernbanetogs Afgang og Ankomst, hvilket gjør, at der kommer Post til de forskjelligste Tider, saa til den ene Tid og saa den anden Tid af Natten. Jeg veed ikke, om de faae særskilt Godtgjørelse for Nattjeneste — jeg tror det ikke. Men i den Henseende er det da mindre heldig stillede end Toldbetjentene. Jeg skal ikke negte, at samme Sætning, set i sin Almindelighed, synes mig ikke at indeholde nogen overdreven Fordring, men det er rimeligt, hvad den ærede Ordfører vel ogsaa vil kunne vise os, at den ærede Minister ikke har set rigtig paa den Sag i sin Almindelighed. Der er en Misforstaaelse af Tal, som jeg blot behøver at nævne for at faae den rettet. Der er et lille Moment, jeg glemte for med Hensyn til Overbestyrelsens Forhold. Den Gang da Postbestyrelsen var mere direkte under Ministeriet, var der en stærk Uvillie derimod fra de Postfunktionærers Side, som havde staaet mere selvstændig under den tidligere Postbestyrelse. Jeg tror, de havde i en særlig Grad rettet denne Uvillie mod den Maade, hvorpaa den ærede Minister gennemførte den Transaktion trods den gamle Bestemmelse, som gjaldt dem, der havde statsvidenskabelig Examen, at de skulde have særlig Ret til disse Bestillinger, idet Ministeren fyldte Overbestyrelsen med unge juridiske Kandidater, som ikke havde den fornødne postalske Dannelsen, og som ville gaa over i andre Stillinger. Dette Forhold er vist ikke uvæsentlig forandret og forbedret og burde forbedres yderligere; jeg kan ikke negte, at Udvalgets Forslag i den Henseende er for mig meget tiltalende. Der kræves virkelig Søndagsklub, for at en Mand skal kunne føre et Skib, og det Samme er Tilfældet paa dette Omraade. Der stables, som sagt, megen Uvillie hos vore dygtige, yngre Sagmænd, der tidligere vare under den forrige Bestyrelse — dette ligger nu omtrent 20 Aar tilbage. Men det er min Erfaring, at den Uvillie mod den Ordning, som lægger Overbestyrelsen direkte under den ansvarlige Minister, have praktiske Postmænd dog ikke